

E.L. James, *Cinquanta ombres d'en Grey*, Rosa dels Vents, Barcelona, 2012, 537 p.; *Cinquanta ombres més fosques*, Rosa dels Vents, Barcelona, 2012, 567 p.; *Cinquanta ombres alliberades*, Rosa dels Vents, Barcelona, 2012, 631 p.

Aquest no és un llibre específic de la petita pàtria, és més aviat un llibre de totes les pàtries i en aquest sentit podem afirmar que és un llibre molt més llegit a casa nostra que qualsevol dels llibres d'un autor local. No acostumo a llegir aquests llibres de gran èxit, sinó per alguna circumstància especial. Moltes vegades, de tornada cap a casa m'aturo a l'aparador del quiosc de diaris que tinc al costat de casa, on cada vegada hi ha més llibres, i que em va molt bé quan vull un llibre de les meves pàtries. Hi havia vist els exemplars del fenomen Grey exposats, però no havia tingut la temptació de llegir-los. Fou necessària la intervenció d'elements exteriors per decidir-me a fer-ho. Thomas Hardy ha estat sempre un autor de predilecció per a mi i sobretot la seva obra *Tess dels Urbervilles*, a la qual vaig accedir a través de la magnífica interpretació de Nastassia Kinski, dirigida per Roman Polanski, a la pel·lícula epònima l'any 1979. Doncs bé, la revista *Qué Leer* va publicar en un dels seus darrers números un article sobre Hardy i mencionava que del seu llibre *Tess* havien augmentat les vendes degut a que era una obra anomenada al primer volum de la trilogia de Grey, una mena de “mise en abîme” de la història inventada per E.L. James i afegia que segurament si Hardy aixequés el cap no n'estaria massa content. Pel que a mi respecta, si la trilogia ha tingut aquest efecte, aquest sol fet justifica la seva existència. Habitualment prenc un vinet a l'Esmolet de la Plaça Ricard Vinyes...M'acostuma a servir, a la tarda, Cristina.. Havent sentit dir que el llibre agradava a les dones, n'hi vaig parlar. Ella el llegia per e-book i estava encantada. N'hi va haver prou perquè demanés a l'Esther i a l'Anna, les propietàries del meu quiosc, els llibres. Elles em van confirmar que era un dels títols més venuts i que per Nadal i Reis se n'havien venut un munt d'exemplars..., la germana d'una amiga meva de Lleida, va comprar el segon volum a Caprabo perquè no podia esperar a fer-ho dilluns en una llibreria...

La lectura és fàcil. L'escriptura àgil, no massa cuidada tanmateix... Hi ha massa “ulls en blanc”, massa “mossegades de llavi”, massa “enrajolades” de cara, massa “ulls blaus” i “grisos” i massa cabells “coure” i massa repetició en les escenes eròtiques, de sexe o d'amor com es vulgui dir...Suposo que una de les particularitats de l'addicció dels lectors, o sobre tot lectores, es deu a la serialitat, a la repetició desitjada i volguda malgrat la inversemblança d'algunes situacions. En realitat res no és nou en la fórmula de E.L. James sinó precisament aquesta serialitat d'escenes sexuals que predisposen a la fabulació eròtica de l'imaginari femení. Una escriptora francesa, de començaments del

segle XX, Dolly, va utilitzar els mateixos ingredients, de crueltat, de fabulació eròtica, de desig, de relació de poder entre un home i una dona. Un dels seus títols *Esclava o reina*, figura probablement a la biblioteca de James....Com Austen, Bronte i d'altres escriptores mestres en aquest art femení que es mou entre el domini i la submissió. *Les ombres de Grey* són un conte de fades d'avui i per això captiva, perquè permet l'evasió de la quotidianitat, és un fenomen mediàtic actual encara que mai no pugui arribar a situar-se a l'alçada dels intertextos de literatura anglesa que Anastàsia Steele, la protagonista, cita a profusió. Fenomen d'un temps i d'unes determinades condicions fugisseres.

Àngels Santa